

EXPUNERE DE MOTIVE

Definiția conceptului de bullying pe care o utilizează propunerea de politică publică este aceea conform căreia, **bullying reprezintă un comportament abuziv, realizat în mod repetat și cu intenție directă sau indirectă, conducând la prejudicierea fizică și/sau psihică a victimei prin rănire, persecuție, intimidare sau alte fapte, manifestându-se prin forme diverse: verbal, emoțional, relațional și fizic.** Această definiție corespunde semnificației agreate la nivel științific cu privire la acest fenomen. Definiția clasică, acceptată la nivelul comunității științifice, a bullying-ului stabilește că acesta reprezintă o situație în care o persoană devine "victimă, sau este expusă, în mod repetat și pentru o perioadă îndelungată de timp, a unor acțiuni negative exercitate asupra ei de către o persoană sau un grup de persoane". De regulă prin termenul acțiuni negative sunt descrise acele comportamente intenționate prin intermediul cărora o persoană urmărește să cauzeze rănirea sau disconfortul unei alte persoane. În plus, diferența specifică a acțiunilor încadrate în definiția bullying-ului față de alte tipuri de agresivitate interpersonală provine din faptul că în cazul acestui tip de comportament există întotdeauna o relație asimetrică de putere între victimă și agresor (Olweus, 1994, p. 98). De cele mai multe ori acțiunile care pot fi încadrate în definiția bullying-ului sunt diferențiate în interacțiuni directe și indirecte (care adesea sunt denumite agresiuni relaționale) (Crick & Grotpeter, 1995; Olweus, 1994; Roberge, 2012; Woods & Wolke, 2003).

Datele statistice disponibile în România descriu o realitate în care incidența comportamentelor incluse în definiția bullying-ului este semnificativă, atât în spațiul unităților școlare, cât și în afara acestuia, inclusiv în mediul on-line. Principalele surse de date sunt bazele de date ale Asociației Telefonul Copilului, care, încă din anul 2008 înregistrează și analizează apelurile și solicitările de ajutor venite din partea copiilor prin intermediul numărului unic european de asistență pentru copii.

"Analiza informațiilor referitoare la fenomenul bullying cuprinse în baza de date a Asociației Telefonul Copilului" realizată în cadrul proiectului "STAND-UP-Creșterea participării și rolului societății civile în influențarea și îmbunătățirea politicilor publice" arată faptul că în perioada Octombrie 2011 – Decembrie 2018 au fost înregistrate, la nivel național, peste 10.000 de cazuri în care au fost reclamate comportamente de tip bullying la nivel național. Dintre acestea, în anul 2014 au fost înregistrate aproximativ 1000 de astfel de cazuri; în anul 2015 au fost înregistrate 1232 de situații care corespund caracteristicilor bullying-ului; tendința ascendentă a continuat pe parcursul următorilor ani astfel încât în anul 2017 au fost înregistrate 1551 de cazuri de tip bullying la nivel național. Majoritatea persoanelor care au reclamat că sunt victime ale unor comportamente de tip bullying semnalează manifestarea acestor situații în mediul școlar, 78% dintre cazurile înregistrate în perioada analizată. Totodată constatăm faptul că, indiferent de gen, grupa de vârste pentru care sunt cel mai des reclamate astfel de comportamente este cea a copiilor cu vârste cuprinse între 10 și 12 ani. Considerăm îngrijorător faptul că ponderea

cazurilor reclamate pentru copii cu vârste între 0 și 6 ani este, pentru întreaga perioadă analizată, de aproximativ 6% în cazul băieților și 3% în cazul fetelor.

Tipurile de bullying reclamate cel mai frecvent sunt cele de tip verbal, manifestate prin jigniri, insulte, porecle sau sarcasm. A doua cea mai frecvent reclamată categorie de comportamente de tip bullying este cea a lovirilor și îmbrâncelilor. Pe locul al treilea se află intimidările, denigrările sau insultele cu privire la statusul social al victimelor, incluzând aici referiri la etnie, statutul socio-economic al părinților. Deși mai puțin reclamate, cazurile de bullying on-line reprezintă o provocare specială. Bullying-ul online, cunoscut și sub denumirea de cyberbullying, este asemănător cazurilor de bullying relațional sau psihologic, însă prezintă particularitatea că se manifestă în spațiul virtual, fie al rețelelor de socializare fie al altor aplicații care permit comunicarea virtuală. Prin cyberbullying sunt definite acele agresiuni, cum ar fi jignirile repetate sau intimidările sau denigrările care au loc prin intermediul mijloacelor de comunicare online, virtuale (incluzând aici mesajele de tip SMS, e-mail, serviciile de mesagerie instant online, precum rețeaua Whatsup, Viber sau Snapchat etc.). Datorită faptului că agresiunile on-line nu pot fi limitate în timp (mesajele sau imaginile jignitoare rămân vizibile permanent), datorită faptului că audiența este practic nelimitată precum și datorită faptului că anonimitatea transformă de cele mai multe ori martorii pasivi în complici ai agresorului, cyberbullying-ul are adesea efecte mult mai puternice și mai imediate, față de celelalte tipuri de bullying.

În anul 2012 Asociația Telefonul Copilului lansează campania "Cuvintele dor, nu-i așa?" care își propune să pună pe agenda publică și să sprijine conștientizarea existenței fenomenelor specifice de tip bullying în spațiul școlar în România. Simultan, Asociația a implementat un studiu sociologic, care a indicat faptul că în mediul școlar dar și în mediul social de proximitate imediată al elevilor (cartierul în care locuiesc) fenomenele de violență propriu-zisă coexistă alături de comportamente de tip bullying. Comportamentele de tip bullying relațional, în special cele care includ adresarea unor injurii sau jigniri între elevi erau relativ răspândite, 15% dintre elevii spunând că se așteaptă să fie supuși unor astfel de situații în mediul școlar. De asemenea, aproximativ o treime dintre elevi (30%) afirmă că au fost implicați într-un caz de violență fizică. Incidența bullying-ului relațional, manifestat sub forma violenței verbale, era recunoscută de aproape două treimi dintre elevi. Astfel 60% dintre persoanele incluse în studiul sociologic afirmă că fuseseră implicate într-un caz de violență verbală. Mediul școlar este cel în cadrul căruia respondenții susțin că au fost implicați mai des în cazuri de violență fizică. Pe de altă parte zona de proximitate a școlii (definită de autorii studiului drept pe stradă / în cartierul în care locuiesc) este cea în cadrul căreia se produc frecvent confruntările verbale violente.

În anul 2014 Asociația Telefonul Copilului publică un alt studiu sociologic care vizează identificarea, cuantificarea și analiza prevalenței fenomenelor de bullying în școlile din România. Raportul evidențiază incidența semnificativă a bullying-ului în spațiul școlar. Peste 50% dintre elevii incluși în eșantionul investigat susțin că sunt sau au fost la un moment dat victime ale unei agresiuni de tip bullying.

Cea mai des recunoscută astfel de formă de agresiune (peste 70% dintre elevii chestionați) este cea verbală, elevii spunând că au fost victime ale unor expresii jignitoare sau li s-au adresat porecle.

În anul 2019, Asociația Telefonul Copilului atrage atenția asupra necesității unor măsuri urgente pentru diminuarea fenomenului bullying în rândul copiilor. Analiza informațiilor referitoare la fenomenul bullying cuprinse în baza de date a Asociației Telefonul Copilului arată faptul că acest fenomen a afectat unul din doi copii care au apelat la serviciile Asociației Telefonul Copilului, în anul 2018. 77,22% dintre situațiile de abuz de tip bullying au avut loc în grădiniță / școală, iar 22,78% au avut loc în spațiul public. În 40,10% dintre situațiile de abuz de tip bullying, copiii au expus efecte ale acestui fenomen care reprezintă riscuri majore asupra sănătății mintale a copiilor victime. Copiii simt nevoia să se izoleze, se simt singuri, se simt excluși, sau au dificultăți în relaționare cu ceilalți copii, manifestă teamă și stări de anxietate în prezența colegilor de școală în procentaj de 74,29%. De asemenea, în procentaj de 25,71%, copiii simt nevoia să se automutileze, au tentative de suicid, gânduri suicidare și doresc să abandoneze școala.

Totodată, rezultatele cercetării sociologice pe care Asociația Telefonul Copilului a comandat-o în luna martie a.c. unui institut de profil, pentru un eșantion de 1.100 de respondenți (cercetare cantitativă) și 50 de respondenți (cercetare calitativă) susțin necesitatea unei politici publice pentru prevenirea și combaterea fenomenului bullying:

- **fenomenul bullying reprezintă o realitate a școlii și a societății românești astfel că cei mai mulți dintre elevi (90%) au fost martori la acest tip de agresiune în școală, în public, acasă sau în mediul online**
- **40% dintre respondenți au avut curajul să își recunoască postura de victimă**
- **62% dintre elevi au fost agresați de un alt elev**
- **50% dintre elevii agresori au declarat că victima merita agresiunea de tip bullying**

De asemenea, cel mai recent studiu realizat de UNESCO în 144 de state (inclusiv România) indică faptul că, nivel global 1 din 3 copii este victima a abuzului de tip bullying, iar abuzul de tip bullying psihologic (offline) este cel mai frecvent în Europa. Studiul a analizat și principalele consecințe ale bullying-ului: copiii agresați au rezultate școlare scăzute, sunt expuși absenteismului școlar, se simt singuri, excluși, sunt predispuși problemelor de sănătate mintală, respectiv suicidului. UNESCO solicită tuturor Guvernelor un răspuns prompt prin adoptarea unei politici comprehensive la nivel național cu privire la prevenirea și combaterea bullying-ului în mediul școlar.

Deși prezent în rândul tinerilor, în România bullyingul nu este recunoscut ca un fenomen de sine stătător, manifestările de tip bullying fiind asociate cu violența în școală. În consecință, nu avem la dispoziție reglementarea acestui tip de abuz, date statistice colectate oficial și sistematic, nu există indicatori specifici care să fie urmăriți de autoritățile educaționale, iar fenomenul nu face obiectul unor cercetări sistematice. În acest context, șansele autorităților educaționale de la nivel central și local de a dezvolta programe de intervenție care să introducă măsuri de ameliorare adecvate și care să îmbunătățească calitatea mediului educațional din școlile românești sunt reduse. De asemenea, cercetările existente nu au realizat, la nivelul sistemului educațional din România, o analiză a corelației dintre impactul fenomenului de bullying asupra altor fenomene precum părăsirea timpurie a școlii.

O altă concluzie care poate fi fundamentată pe baza studiilor citate aici este că, în special în mediul școlar, constatăm existența unor provocări precum:

- lipsa de toleranță și tendința de umilire manifestată de clasa de elevi/grup, față de copiii/tinerii cu CES sau față de copiii care, ca urmare a unor accidente sau a îmbolnăvirii ce determină spitalizare/recuperare prelungită, se află în imposibilitatea frecventării școlii o perioadă mare de timp;
- lipsa unei culturi a medierii;
- inadecvarea pedepsei la faptă;
- lipsa unei culturi a asumării rolurilor/responsabilităților/culpei.

Cadrul legislativ existent

”Analiza cadrului legal și instituțional național în care funcționează grupurile sociale analizate - clasa de elevi, unitatea școlară”, realizată în cadrul proiectului STAND-UP, concluzionează că legislația care reglementează funcționarea sistemului educațional în vigoare în România și care este relevantă pentru fenomenul bullyingului este fundamentată pe următoarele principii și prevederi transversale:

- protecția copilului împotriva violenței și abuzului,
- siguranța în școli,
- antidiscriminare și egalitatea de șanse în accesarea serviciilor educaționale, de îngrijire medicală și a serviciilor sociale,
- respectarea cerințelor speciale ale diferitelor grupuri de copii,
- educația incluzivă,
- interzicerea segregării școlare,
- asigurarea calității educației, precum și centrarea educației pe beneficiarii primari ai educației (elevii)
- tratatarea cu respect a copilului de către cadrele didactice, în acord cu demnitatea sa ca persoană și interzicerea pedepselor corporale
- dreptul copilului de a fi implicat în deciziile care îl privesc inclusiv participarea activă a elevilor și părinților în elaborarea și adoptarea deciziilor privind activitatea instituției de învățământ.

Actele normative relevante în domeniu sunt:

Protecția și promovarea drepturilor copilului

- Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copiilor
- Metodologia-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și de violență în familie și a metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state (aprobată prin H.G nr. 49 din 19 ianuarie 2011)
- Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014-2020 (aprobată prin H.G nr. 1.113 din decembrie 2014)

Educația

- Legea educației naționale (Legea nr.1/2011 cu modificările ulterioare)
- Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar (Ordinul nr. 5.079 din. 2016 modificat prin Ordinul nr. 3.027 din 2018)
- Statutul elevului - Ordin nr. 4.742 din 10 august 2016
- Codul-cadru de etică al personalului didactic din învățământul preuniversitar (Ordinul nr. 4831/2018)
- Planul de acțiune pentru desegregare școlară și creșterea calității educaționale în unitățile de învățământ preuniversitar (Ordin Min Ed. nr. 6.158 din 22 decembrie 2016)
- Legea privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ (Legea 35/2007 completată și modificată prin Legea nr. 29/2010)
- Strategia națională pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar (OMECT nr. 1409/2007).

Sănătate

- Strategia Națională pentru sănătatea mintală a copilului și adolescentului 2015–2020 , HG nr. 889/2016
- Raport Național de Sănătate a Copiilor și Tinerilor în România, anul 2016 (Ministerul Sănătății, Institutul Național De Sănătate Publică,Centrul Național de Promovare și Evaluare a Stării de Sănătate)

Antidiscriminarea

- OUG nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare modificată prin Legea nr. 324 din 14 iulie 2006
 - Strategia națională pentru prevenirea și combaterea discriminării „Egalitate, incluziune, diversitate” pentru perioada 2018-2022
 - Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării - CNCD
- Dintre documentele enumerate considerăm mai importante prevederile cuprinse în următoarele.

Legea Educației Naționale nr. 1/2011 (cu completările și modificările ulterioare) conține prevederi specifice privind cadrul general de organizare și funcționare a sistemului național de educație. Prevederile L.E.N. justifică demersul elaborării unei propuneri de politică publică în vederea prevenirii și combaterii violentei. Art. 7 al legii prevede faptul că sunt interzise în unitățile de învățământ activitățile care încalcă normele de moralitate și orice activități care pot pune în pericol sănătatea și integritatea fizică sau psihică a copiilor și a tinerilor. Art. 83 al legii statuează faptul că antepreșcolarii, preșcolarii și elevii beneficiază de asistență medicală, psihologică și logopedică gratuită. Responsabilitatea pentru organizarea activităților care vizează suportul educațional, consilierea și orientarea revine, potrivit legii, profesorului diriginte precum și coordonatorului pentru proiecte și programe educative școlare și extrașcolare. Din păcate legea nu definește care sunt situațiile în care bullying-ul, sau alte forme de violență, se manifestă.

Strategia Națională pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar (OMECT 1409/2007) prevede înființarea unei structuri la nivel național, denumite Consiliul Național pentru Prevenirea și Combaterea Violentei în Școală, precum și a unei comisii la nivel județean, care să promoveze măsuri privind prevenirea și combaterea, în general, violenței în spațiul școlar. Măsurile și acțiunile concrete prevăzute în cadrul Strategiei pot fi adaptate și aplicate specific asupra situațiilor de bullying.

Legii 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ, care, printre altele, stabilește necesitatea ca fiecare unitate școlară să elaboreze și să adopte un regulament de ordine interioară.

Pe lângă actele normative menționate, avem în vedere și alte documente strategice relevante în domeniul vizat de propunerea de politică publică. Din perspectiva documentelor de programare pentru perioada 2014 – 2020, considerăm relevantă pentru demersul nostru ”Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014-2020”. Aceasta propune două categorii de măsuri în vederea combaterii violenței împotriva copilului: promovarea valorilor non-violentei și implementarea unor acțiuni de sensibilizare și reducerea fenomenului violenței în rândul copiilor prin întărirea capacității furnizorilor de servicii publice în ceea ce privește prevenirea și combaterea oricăror forme de violență asupra copilului.

”Strategia Națională pentru sănătatea mintală a copilului și adolescentului 2015–2020” (HG nr. 889/2016) care concluzionează că factorii determinanți ai comportamentului delincvent al minorilor sunt legați de practici deficitare ale educației parentale, propunând sesiuni pentru reducerea agresivității, adresate copiilor și adolescenților, precum și părinților acestora. Sunt enumerate patru categorii de măsuri pentru elaborarea de politici publice:

- Organizarea de seminarii educaționale adresate părinților, familiilor și cadrelor didactice, medicilor de familie, medicilor școlari și asistenților medicali școlari, asistenților sociali, comunitari, mediatorilor sanitari, mediatorilor școlari, etc. privind promovarea sănătății mintale a copiilor și adolescenților în sistemul de educație coordonate și susținute de către specialiști acreditați.

- Identificarea timpurie a dificultăților socio-emoționale și comportamentale ale copiilor și adolescenților la nivelul grădinițelor și școlilor, cu

sprijinul cadrelor didactice și a consilierului școlar, acțiune coordonată de către specialiștii Centrelor Județene de Resurse și Asistență Educațională (CJRAE), prin evaluare psihosomatică și alte instrumente validate științific.

- Sesiuni de formare, realizate cu sprijinul ISMB și ISJ, adresate cadrelor didactice, prin care să abordeze complex comportamentul agresiv fizic și verbal al elevilor din perspectiva funcționării lor globale (dezvoltare cognitivă, socială, emoțională, vocațională, motorie și a managementului comportamental) corelată cu funcționarea familială și socială.

- Sesiuni educaționale, adresate copiilor, adolescenților, părinților și cadrelor didactice, realizate în școli prin ISMB și ISJ, pentru reducerea agresivității și a comportamentului bazat pe intimidare intenționată.

”Strategia națională pentru prevenirea și combaterea discriminării „Egalitate, incluziune, diversitate, pentru perioada 2018-2022”. Reținem faptul că, în cadrul obiectivului enunțat în cadrul strategiei, acela de a garanta un mediu educațional sigur, tolerant, inclusiv și divers este prevăzută ca acțiune prioritară: introducerea unui program educațional pentru egalitate și nediscriminare în instituțiile de învățământ primar, gimnazial și liceal prin dezvoltarea tematicii egalității și diversității în cadrul materiei Educație civică.

Documentele prezentate și analizate în cadrul ”Analizei cadrului legal și instituțional național în care funcționează grupurile sociale analizate - clasa de elevi, unitatea școlară”, realizată în contextul proiectului ”STAND-UP - Creșterea participării și rolului societății civile în influențarea și îmbunătățirea politicilor publice”, cu excepția Strategiei Naționale pentru sănătatea mintală a copilului și adolescentului 2015–2020, nu fac nicio referire explicită la bullying, deși descriu componente specifice acestuia. Considerăm această simplă constatare drept un argument indisputabil în favoarea nevoii dezvoltării și implementării unei politici publice care să aibă ca obiectiv principal fenomenele de bullying din spațiul școlar, dar și din afara acestuia. Cadrul normativ existent acoperă la nivel general problematica specifică bullying-ului, fără a o defini și individualiza între provocările subsumate violenței împotriva copilului, iar contextul documentelor strategice și de politici publice este unul fragmentat și abordează doar tangențial problematica bullying-ului. Așadar considerăm necesară promovarea unui cadru strategic și a unei politici publice alternative care să se adreseze în mod neechivoc acestei problematice.

Scopul: Îmbunătățirea calității educației prin creșterea gradului de siguranță în mediul școlar prin abordarea proactivă a provocărilor ridicate de fenomenul bullying în societate.

Este necesară o intervenție integrată a diferitelor organizații și instituții responsabile pentru asigurarea unui climat social sigur și echilibrat. Totodată scopul propunerii de politică publică urmărește promovarea și dezvoltarea unei culturi organizaționale a siguranței, dezvoltării respectului reciproc, a toleranței și incluziunii sociale, la nivelul unităților școlare.

Schimbări preconizate - obiective

Obiectivul general: Elaborarea și implementarea unui sistem de intervenție integrată și de management al situațiilor generate de acțiuni de tip bullying.

Obiective specifice:

OS 1 - Disocierea și delimitarea conceptuală neechivocă a bullyingului, ca formă de manifestare a fenomenului violenței

Acest obiectiv vizează pe de o parte necesitatea definirii la nivel legislativ a conceptului de bullying. Absența unei definiții clare la nivelul actelor normative reprezintă un obstacol major în dezvoltarea și implementarea măsurilor propuse prin această politică publică.

De asemenea, acțiunile proiectate în cadrul acestui obiectiv vizează conștientizarea la nivelul populației tinere, precum și la nivelul adulților implicați în procesul de educație și socializare al tinerilor (părinți, cadre didactice, manageri școlari, consilieri școlari), a modului în care se manifestă comportamentele de tip bullying.

OS2. Identificarea cauzelor generatoare de bullying în societate, cu focalizare pe mediul educațional formal, nonformal și informal;

Studiile la nivel internațional și național tind să sublinieze nevoia ca acest fenomen să fie recunoscut ca o problemă de sănătate publică, nu doar ca simplă manifestare a unor procese psihologice individuale. Prin urmare, procedurile de intervenție pro- sau re-activă, trebuie să includă și componenta specifică unei politici publice. Acțiunile propuse în cadrul acestui obiectiv au ca țintă dezvoltarea unui mecanism procedural clar și coerent de intervenție în situații de criză generate de bullying. Realizarea acestui obiectiv contribuie la promovarea unei schimbări a percepției sociale, care poate fi susținută prin îmbunătățirea sistemului de formare inițială/continuă a cadrelor didactice și a altor categorii de personal cu atribuții în educarea, dezvoltarea personală și în respectarea drepturilor copiilor și tinerilor de vârstă școlară. Simultan, politica publică vizează asigurarea acțiunilor și intervențiilor integrate ale tuturor factorilor responsabili de respectarea drepturilor fundamentale ale beneficiarilor anterior precizați.

OS3. Identificarea cauzelor generatoare de bullying în unitatea de învățământ și în perimetrul acesteia;

Acest obiectiv vizează dezvoltarea unor proceduri de intervenție integrată, diferențiate: prevenirea și combaterea fenomenului bullying; managementul situației de criză deja instalate. Aceste proceduri sunt particularizate, pe categorii de actori educaționali astfel: proceduri de intervenție la nivelul managementului educațional (inclusiv relația familie-unitate de învățământ-comunitate); proceduri de intervenție la nivelul cadrelor didactice (inclusiv relația elev(victimă) - cadru didactic/diriginte/consilier psihopedagog, respectiv relația elev(agresor) - cadru didactic/diriginte/consilier psihopedagog, acolo unde este cazul); proceduri de intervenție la nivelul clasei/grupului de elevi.

Acțiunile în cadrul acestui obiectiv au ca fundament două provocări existente la nivelul sistemului educațional din România. Eficiența scăzută a modelului actual de acordare a asistenței psihopedagogice în unitățile de învățământ din România, justificată de numărul foarte mare de elevi/preșcolari alocați unui consilier psihopedagog, ca urmare a unei situații deficitare de încadrare, normare și salarizare. În mediul rural, în special în comunitățile din medii socio-economice vulnerabile sau în mediul urban, în comunitățile cu risc criminogen ridicat această situație este dublată de penuria de resurse umane specializate și profesionalizate. Totodată, absența competențelor specifice domeniului bullying din curriculumul destinat calificării personalului didactic și de asistență socială și medicală care este implicat în managementul situațiilor de criză generate de bullying, justifică existența acestui obiectiv specific. Astfel, acțiunile grupate în cadrul acestui obiectiv vizează introducerea în cadrul programelor de formare inițială și continuă a cadrelor didactice, a personalului din spațiile destinate educației, a personalului medical care intervine în situații de bullying și a personalului care asigură asistența socială astfel încât să cuprindă cumulativ, parcurgerea unor module de psihopedagogie specială, de terapie și a unor stagii de practică complexe și adecvate.

Impactul macroeconomic

Proiectul de act normativ nu generează un impact macroeconomic direct și imediat. Cu toate acestea, actul normativ asigură dezvoltarea coerentă și conformă a tinerilor generații, acestea regăsindu-se în piața muncii pe viitor. O dezvoltare armonioasă și coerentă a viitoarei forțe de muncă constituie un fundament pentru cadrul de dezvoltare economică și socială viitoare. Impactul macroeconomic este unul indirect acesta fiind ilustrat în capacitatea factorului de producție forță de muncă de a sprijini modelul de dezvoltare economică utilizat de România.

Impactul macroeconomic nu se poate calcula într-o manieră exactă, impactul fiind unul indirect și pe termen lung.

Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Nu este cazul

Impactul asupra mediului de afaceri

Impactul asupra mediului de afaceri este unul indirect, actul normativ vizând dezvoltarea armonioasă a viitoarei forțe de muncă prin asigurarea unui cadru educațional și de desfășurare a activității. Impactul asupra mediului de afaceri este unul pozitiv pe termen lung, acesta vizând asigurarea unei forțe de muncă calitative, coerent dezvoltată, care poate pune în valoare și asigură competitivitatea mediului de afaceri.

Impactul asupra mediului de afaceri nu se poate calcula într-o manieră exactă, impactul fiind unul indirect și pe termen lung.

Impactul asupra sarcinilor administrative

Proiectul de act normativ generează impact asupra sarcinilor administrative, acesta vizând un întreg cadru procedural și de analiză care va fi integrat în arhitectura procedurală deja existentă. Conștientizarea, prevenirea, combaterea și gestionarea situațiilor de bullying presupune abordarea unor elemente procedurale care vizează cel puțin următoarele:

- Identificarea situației de bullying
- Analizarea situației de bullying și asigurarea unui cadru de reacție la aceasta
- Îmbunătățirea cunoștințelor și situațiilor catalogate ca făcând parte din categoria de tip bullying
- Asigurarea expertizei și capacității de reacție la fenomenul de tip bullying
- Asigurarea unor activități de conștiință socială cu privire la tratamentul fenomenului bullying, implicit de combatere a bullyingului în sistemul educațional

Impactul actului normativ vizează asigurarea unei infrastructuri dedicate, aceasta putând fi realizată utilizând finanțări nerambursabile, precum și o serie de activități dedicate în mod exclusiv conștientizării, prevenirii, combaterii și gestionării situațiilor de bullying.

Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii

Nu este cazul

Impactul social

Impactul social generat de prezentul act normativ este unul semnificativ, acesta bazându-se pe asimilarea deprinderilor specifice unei bune și juste conduite sociale. Impactul social vizează în mod direct sistemul educațional însă acesta aduce atingere, prin extrapolare, părinților sau profesorilor. Asigurarea unui cadru de desfășurare a actului educațional considerat a fi conform, un cadru în care situațiile de tip bullying sunt coerent gestionate și în care există capacitate de reacție la acestea, reprezintă un cadru în care contractul social este unul propice unui proces de evoluție societală.

Impactul asupra mediului

Nu este cazul

Impact financiar

Denumire	Valoare - ron
Realizare infrastructură - extindere/unitate	1.317.850,00
Realizare infrastructură - renovare – spațiul este pus la dispoziție de unitatea de învățământ	338.162,50
Creare de competențe - formare profesională – 14.094 pers.	346.289.580,00
Realizare infrastructură de monitorizare/unitate de învățământ/35 săli	147.500,00
Cost funcționare serviciu/unitate de învățământ/an	180.000,00

Asociația Telefonul Copilului, organizație non-profit de utilitate publică prin Hotărârea Guvernului nr. 513 / 2018, înregistrată în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor cu nr. 2 / 2006, pune la dispoziția copiilor și părinților servicii gratuite de informare, consiliere și îndrumare prin intermediul liniei europene de asistență 116 111, cât și online, prin intermediul platformei online www.116111.ro și a aplicației mobile Happygraff, disponibilă pe dispozitive android.

Ca urmare a activității neîntrerupte a serviciului "telefonul copilului" în perioada noiembrie 2001 – decembrie 2018, la 116 111 a fost înregistrat un număr de peste 2.350.000 de apeluri, apelanți – copii sau adulți, primind consiliere, inclusiv juridică, din partea unui personal specializat pentru depășirea problemelor de ordin social, psihologic și educațional cu care aceștia se confruntă. O parte dintre cazurile semnalate de apelanți, mai mult de 75.000 până în prezent, au necesitat și intervenția unor autorități sau instituții publice abilitate să dispună efectuarea anchetelor sociale și astfel să gestioneze situațiile în care drepturile copilului, așa cum sunt ele recunoscute în legislația națională, au fost încălcate sau în pericol de a fi încălcate. În acest sens, asociația a încheiat protocoale de colaborare cu autorități și instituții reprezentative pentru domeniul protecției drepturilor copilului și familiei. Primul protocol de acest fel datează din 2010 și este încheiat cu Inspectoratul General al Poliției Române, fiind urmat de protocoalele încheiate în 2013 cu Ministerul Educației Naționale, Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane și Avocatul Poporului și de cel încheiat cu Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție în anul 2014.

În sensul celor prezentate mai sus, depunem propunerea legislativă în forma Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii Educației Naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru dezbatere și adoptare.

Inițiatori:

Lia Olguța VASILESCU

PSD

ELIZA PEÎA-STEFĂNESCU - PSD

MOVIȚĂ PETRU PMP

CSEÎ EVA ANDREA

STOICA BOGDAN-MIRIN - MIN

VASILE DANIEL - MIN

LONGHER VICTORIA - MIN

Popescu Mariana Venera MIN

OSKANY PETRONIA MIHAELA MIN

VEXLER Siwio MIN

Adriana Șațan

PNL

MARA CALISTA
Steluta Căstăruș

PNL
ALDE

CuPA 10M deputat ALDE